

השילומים והדמוגיה

יתכן וחובה היא על מי שנוטל ביטוח אלה שנות דבור נכונות ש-חא קובע ומכיר עמדתו במלומד המדי והאגל הזה של שילומים מלומדיה. יתכן ואסור לו לספור או לתמונה, הוונך בענינים רבים ושונים, זהה לעצמו היחיד שוליק דווקא לעל פונת ולצאת נקי בחינה אני את נפשי הצד תי, — אף שכלוא אני כי יש שאניות שלא דווקא הוירא מפניהן הוא דך חלצב, יש שאלות המוסיות להיוה ולנשום גם אחרי שאתה קולל אותן בדבך פנימה בנימוקים של בעד או נימוקים של גלג, אם כך ואם כך דבר אחד ברור לי: אילו הבר הכנסת אני הייתי מתנגד לא רק למשא ומתן עם ממסלה גרמנית על שילומים כי גם ובעיקר לכל הסכם על שילומים באם הוכר רצוף תלאים שיש בהם כדי לעודד (על ידי דרכי תשר לוחים בסחורות, זמני פוען ארוכים ופר) החליך מקיף ומטוען ומחריד של צמיחת קשרים וטיפוח יחסי עסק ויהי סים חברתיים בין יהודים וגרמנים בגושפנקא של ממשלת ישראל, הירמית וזאה החרה להצביע לגד מהן יפוי כוח לממשלה לפעול לפי התנאים היד נסיבות, הייתי נוקט עמדה זו מתוך חכמה שמשאומתן להסכם ועל אהת כמה וכמה הגשמותו של הסכם פיר רוטם תחליך ותליכות וגינונים החור קים מכל סייגים ואמצעי-זהירות של ניסוח ושל רזולוציה, פירוטם התהוות אסית או מזוירה, אך עקשת ולסקנית, של אוירת ימים כתיקונם ויהסים כחרי קונם, אירה התודרת ומחללה אל חוך פרטי פרטים וטעוהות והסתעטר יות של הלכות דרך ארץ עם לחיצת-יד וחיוך של אדיבות ומלים של גמס על מזג-אירי עם שלוב בדיחה מן הענין בשיחות יומיים של פקידים ואנשי מס' חר וחברה גם יהו, פירוטם תמונה גולת ומחלמה של פיוס משרדי-מדי חרי-טרקליני מצהובה וממורן, או — גרוע מזה — יומיומי ושגור וחילוני, תמונה מסמרת שעל אשר לא אותה ולא בדומה לה חזו וחלמו יהודים שוכני עפר, הייתי רואה חכמה לומר, כי כל עוד יש ביהדות העולם מקור אחד לכסף שלא נוצל, כל עוד יש במדינת ישראל פקדון פנוי אחד בבנקים שלה, כל עוד יש ליהודי המדינה והתפוצות עדי אחד ומטבע אחד שלא הוחכו לבנק, כל עוד יש דרך אחת לשמירת המדינה ובנינה חוק מדרך זו של יחסי משרד ומסחר וטקלין עם גרמניה, כל עוד כך הדבר אין העם היהודי יכול למצוא היתר לעצמו ללכת בדרך זו.

הייתי רואה צורך להצביע נגד, ללא התנאות צדקנית ובידיעה ברורה שגם מעיני מהיבוי של ההסכם לא נעלמו כל הדברים האלה וכי נימוקי-הם אף הם מכים בפטיש חזק של הגיון ושל צו מוסרי, לא, על אף כל הנאמר והנכתב והמופרח בכרוזים ובסיסמות אין זו מהלוקת בין מקילים ומחמירים, בין מחללי-זכר ובין שומי ריה, בין מהגאלים בהרם ובין זוכרי ברית, כל הרואה או מציג את הדברים כך מסלף את מהותו ואת זמלתו של פולמוס זה שהוא אולי אחד הקשים והנעלים שהיו מעולם באומה בעמדה פנים אל פנים עם מצפונה, מה שמר תר ומורגל בייכוחים אחרים אין להע' בירו לתהום זה.

וכאן יאמרו נא דברים אחרים טאיר אפשר בלעדיות ושטבחינת תכלית וצורך בירור הם עיקר כוונתה של רשימה זו, דרכי השכנוע, טעמי ההר כהה, טיב הסיסמות והתכונות של השוללים — ואני מתכוון כאן למס' לגת הפועלים המאוחדת — הם דף טיחוד במינו במסכת הזאת, דף שאין לדלג עליו, כל המזדהה עם עמדתה של מס' ולו רק בשלילה את עצם המשאומתן-הישרי, הייב לקבוע יהי סו גם כלפי נימוקיה.

גימח הדמוגיה והפלאזה שבמלחמ' תה הצבורית של מס' בשאלה זו, הקולרים הכבדים שהיא תולה במתי נגידה, דברי האסמה הנוראים שהיא מסיחה בלניהם, הופכים את המלחמה הצבורית הזאת לבעיה שתובה לראוי תה מקרוב.

נראה נא מה הם עיקרי עמדתה של מס' ונביא עיקרים אלה כפי שנוסד' הו בהודמנויות רבות בפי דובריה בנאום ובכתב, אכן עיקרים אלה לא הם הפוגמים, אפשר להסכים להם או לחלוק עליהם אך אין לשלול את מקומם ואת ענינם בויכות:

- א. על תביעת השילומים לא וותרנו ולא נוותר, אך בשום פנים אין להכי נס משאומתן ישרי.
- ב. משאומתן ישרי בין ממשלת ישרי ראל וממשלת בון פרושי קיוע לגרבי' גיה לשוב אל משפחת העמים.
- ג. משאומתן זה מבוקש על ידי מעצמות המערב מתוך כוונה לטהר את ממשלת בון כדי לחקל על הקמת הצבא הגרמני ושילובו בכרית האשר לאנטיה, בכך יסייע המשאומתן הישרי למלחמת עולם שליטית העשויה להי' מיס חורבן על ישראל.

אלה הם עיקרי הנימוקים, עד כאן הדברים ברורים ושייכים לשאלה המס' עירה את הציבור, אך מכאן ואילך יוצאים ומכתעפים הנאומים, המאמרים, הכרוזים החסיסמות.

מפלגת הפועלים המאוחדת אינה מהנגדות, איפוא, לתביעה השילומים ולקבלתם שלא בדרך משאומתן ישרי, אין ספק שלא נעלם מעיניהם של דובי

רי מפים כי מגע בין ישראל ובין גרמניה אין סיורו משאומתן ישרי דווקא, סיום המשאומתן פירושו בעצם ילך ויא שיתוף של המגע האמה, של עסקי השלומים והעברות ודינו יומד יום בטשך שנים, מפים יודעת יפח שמלאכתנו זאת ודאי שלא תהא נע' שית על ידי אחרים ואם היא מסכימת לתביעה, בתנאי שזו תגוש בתיווכו של צד שליטי, הרי שמסכימה היא לקיום כגע וקשרי יומיום מעשילים בין ישרי ראל ובין גרמניה באישור רשמי.

בכך אין עמדתה נבדלת מעמדת המס' שלה ועמדתה של מפלגת פועלי ארץ ישראל, למותן כסבורה אף היא שאין להשאיר את הגולה בידי הגרמנים והובה היא להסכה למנוף בבנין הארץ.

מה שמרתיע אותה הוא המשאומתן הישרי, את נימוקיה לכך ראינו לעיל וטאליו מובן שבתוקף נימוקים אלה רשאית היא ואף הייבת, גם בשטח העקרוני הפוליטי וגם בתחום המוסר והמצפון, להתנגד למשאומתן עם מס' שלה בון, היא רשאית להגיש חלטי דות זו בכל התוקף והחלה ובכל דרכי ההכרזה גם אם ידוע לה שלא במסאר ומתן הוה תקיים קיומו או אי קיומו של הגוש האטלאנטי והקמתו או אי הקמתו של הצבא הגרמני בתומו, אבל דבר אחר, דרך משל, אין היא רשאית לעשות, אין היא רשאית לחוק ולנמק את התנגדותה למשאומתן הישרי בנימוק ובסיטמא כגון, לא גיהה במח' גה אחר לה הנאציס, סיטמא זו סלי פנית היא גם אם היא יפה להשואות, מהנה זה שאליו בתכונת מס' הוא כה שנוהגים לקרוא לצורך כל יכות ובירור בשל, מעצמות המערב או העולם המערבי והפולמוס על מידת קרבתה של ישראל אל פלג-עולם זה ועל קטריה עמדו התחיל לא עם תברי עת השילומים מלומדיה, גם נוטה ישרי ראל אל העולם המערבי ואם היא קשורה בו, אם בתוקף האהבה ואם בתוקף הרצון הטוב, הרי לא המגע עם בון הוא הגורם והסימן לכך, עולם מערבי זה, שהדעות עליו מהולקות יא מתמול, כולל את אמריקה על הסדר רזיות פועליה ואנגליה על מפלגת הלייבור שלה והסוציאליסטים של צר' פת ושל איטליה ושל שורדיה, גוש זה לא היה נאצי ועוד אין הוא נאצי והענינים המקשרים את ישראל אליו ואל הגורמים היהודיים בתפוצות המערב רב עוד אין פירוטם הצטרפות, למחנה אחד עם הנאצים, לא כך הדבר, סיכ' מא זו — אחת המנוצלות ביותר בפול' מוס השילומים — יש בה כילוף ויש בה דמוגיה כששולמים אותה ומפס' נפים בה בענין המשאומתן הישרי של השבת הגולה.

אבל סיטמא זו היא, כאמור, רק אחד השופרות שדוברי מס' מקיפים בהם את ההומה, מכאן ואילך, בחלק המצפוני של הויכות, אנו עומדים בפ' ני פרטת תוכחה גדולה לצופה אשר מות כבודת של בגידה וחלול קדשים בעבור הצבע וכל זה מסתייע גם במוטב הספרות היפה ובסוקי קרא מפורש שדוברי מס' מצרפים למסמם נגד המשאומתן הישרי, על רקע זה, מאחר שהתוכחה והסיסמות אינם חופ' פים את הענין המדובר, מתלויה אפילו לאמירות הנאמנות ביותר והנכונות ביותר, ואולי דווקא אליהן, גימה של זיוף ואהיזת עינים, נראה נא כיצד מסתלף על רקע זה אפילו דיבור ישרי די כמו, לא נבוא במגע עם הרוצחים ולא נסלה להם'.

כשדוברי מס' כותבים על גבי כר' זות או משביעים באכפת עם כי, לא נבוא במגע ולא נסלה' הם אומרים דבר טביכוד ושבלב ושאינו בשום פנים ואופן טן השפה ולחוק, ובכל זאת הוא נהפך לדבר של דמוגיה כשהוא משמש להם כלי ביולוח על השילומים, — וזאת משני טעמים.

טעם ראשון: משא ומתן רשמי של ממשלת ישראל על השבת הגולה הוא אולי המגע היחיד המותר ליהודים עם ולא כל שכן שאין הוא המגע היחיד האסור לאחר שבקשרים עם גרמנים ועם רשויות גרמניות עומד דים כל הטנים הללו יהודים ומוסדות יהודיים שעליהם אין מפים מערערת וטהבריה אף שותפים בהם, אשר לסליחה וכפרה הרי דווקא מסאר ומתן רשמי של ממשלת ישראל על השבת הרכוש הסדוד הוא טוב המגע היחיד שאין עמו טעם של פייס ועל כל פנים זה המגע היחיד שיש עמו הכרזה נמציה ומפורטת מטעם כמכונו העליונה של העם היהודי על טהולתו ומסרתו וסייגיו של הדיון, זהו טעם ראשון, אך טעם שני קשה ממנו, מלים יסודיות ונאמנות אלו האמרות כי, לא נבוא במגע ולא נסלה' הרי לא רק למגע בין מס' לות כוונתן, כוונתן — וכך מבין אותן כל שומע וכל קורא — היא גם (לכל הפחות גם) לאותו החליך של החי דועעות סלהנית עם גרמנים בהוי של יומיום, ברהובה של עיר, במסודות, בטרקלינים ועל הקטרים, וכאן עוהה ומזדקרת לעיניך אותה עובדה קשה וקשהת שדוברי מס' נוהגים להשיב עליה בנימת ביטול לגלגנית של מס' בי טעם שאינו לפי כוח הטנתם של עמי הגרמנות, אהלה עובדה האומרת כי יש כמדינה גבול שמעברו המור' הי הם כמדינה לרגות ולאשר לא רק מגע תכליתי עם נציגות גרמנית כי גם תמנות התרועעות עם איס הדיוב הגרמני, עם הגרמני הנרי כמי, תמונה של שבת-גמ'יחד להם הבעת רהטיו לב והמקנת שההפות פר ליטית ומסודות לתוקפי של ערוב וכל זאת כמלי אותה חופה דקה הלמה לקופה, מקרוב כזוה חופת מס' נאה שנפרטה מלמעלה ועל ידי ג' היצר ני ושלדעת דוברי מס' יש בה כדי להכשיר כבר עכשיו להברות גם את הגרמני הפרט שעברו אינו ידוע ואינו נשאל.

וכאן אמר נא בכל המזירות: אין אני עם אלה הרואים את העמדה הזאת כלפי ברלין המזרחית כמזפת לקהות ולהתכחשות ולהתרפכות ולחלול קד' שים, אין הדבר כך, נכון אני להבין את אלה המצדיקים עמדה זאת מתוך שהם מהייבים כל הפנות אהדה למשכר העושה למען עקירת הנאציות וככך גם לבטחון העם היהודי ושלומה, נכון אני להבין את עמדתם זו ולראות בה אפילו קיום מצות פכתון וכבוש חינוך והתגברות על אצורים נפשיים לשם תכלית נעלה יותר, אך דבר אחד יש לשלול מלמ: את הזכות לטטור עב' מם בשעת הצורך מחובת פכתון זו ולהסעיר לבבות בסיסמות מחלשיות, קסיגודיות, שהן ההפך הגמור מדרך הגיונם הליבראלי והגמיש, זכות זו אין הם רשאים ליטול לעצמם, לא נבוא במגע ולא נסלה', בנכות מוחלם זה, היא סיטמא מטעה בפיהם, היא סיטמא שאינה חופפת, לא רק את הענין שעליו היא איה כי גם את הגיונם של משמיעיה, הניכות צריך שיהיה אחר, אמנם יותר ארוך ומסורבל, אבל כנגד זה דייקני יותר ואמתי יותר, הסיטמא צריכה להיות כך: לא נבוא במגע ולא נסלה אם יש בכך סיח לעולם המערבי להכשיר את ממשלה בון לשותפות בהכנת מלחמת עולם שליטית והקמת צבא גרמני בכרית האטלאנטית, אבל נבוא גם נבוא במגע וכבר גשעה זו, לאות הערכתנו את (סוף בעמי 4)

השילומים והדגוניה

(המשך מעמ' 2)

רוחו ופעולותיו האנטי-נאציות של משר
טר הדמוקרטיה העממית בגרמניה המז'
רחית". כך יהיו הדברים בדורים יותר
ומאירים יותר אף אם הסיטמה תפסיד
בכך מהסינותה בעת ויכוח ומן הגז'
לים שהיא חותה על ראש מחייבי
המשאומתן ובעיקר מכוח המושך
שלה לגבי בני הנעורים.

נכון: שבועה כזאת של „לא נבוא
במגע ולא נסלח" אינה מקבלת בקלות
תוספות של על-תנאי. יתכן שיש פסד
קים שאין לאמרים אלא מעבר לכל תנאי
ויתכן שפסוק זה הוא אחד מהם. יתכן
שלגבי יהודי, גם אם הוא מרכסיסט
ישר ומסקני, עוד יש בשנה זו, שבע
שנים אחרי מלחמת העולם השניה,
מקום אחד באירופה שהוקי הדיאלקטי'
קה אינם חלים עליו. כך סבורה כנראה
גם סיעה שלמה במפלגת הפרעלים המ'
אוחדת. היא סיעת המיעוט, ויתכן
שבפי דוברי סיעת הרוב ניטוקים וטע'
מים חזקים יותר מטעמיה. אך משעה
שהם רואים אפשרות להסביר בשעת
הצורך כי אין לגרוס „לא נבוא במ'
גז" סתם וכי השאלה היא לא יזו
ת כלית וכי להכלית חיובית, ואפילו
הפגנתית בלבד, מותר, מאותה שעה נז'
טלת מהם הרשות להכריז כי ממשלת
ישראל מטמאה עצמה ועוברת על לאו
מפורש ויסודי כשהיא תובעת יפוי כוח
למשאומתן ישיר עם ממשלת בון
להשבת הרכוש הגזול לשם ביצור מדי'
נת ישראל ובטחונה.

מסע זה של הוקעה שעורכים דוברי
מפ"ם בעל-פה ובכתב נגד המשאומתן
הישיר עודו נמשך וכנראה גם ילך ויג'
בר. תוכחתם מתובלת בסממנים החרי'
פיט ביותר. יש בתעמולת תוכחה זו,
שמעט ממנה ראינו לעיל, יסודות רבים
וענונים, החל מהתפרצות לדלתים פתו'
חות ונפנוף במושכלות ראשונים ובצי'
ודי מוסר הנרמסים, כביכול, לאין שר'
מר וזוכר ועד להעלאת חזות קשה של
מלחמת עולם שלישית וחורבן העם.
שכן המשאומתן הישיר מקל על שר'
לוב הצבא הגרמני בכרית האטלנטית.
הסכמה למשאומתן ישיר זה מוצגת
כנכונות למכור את כל היקר והקדוש
לפי רמיזה ממעבר לים. הסענות והני'
מוקים אינם נמנעים מלפרוט על כל
מיתר הנראה להם ובין הסיסמאות גם
כאלו שאין להשתמש בהן אלא לענינ'
בלבד ורק כתכלית לעצמן והן נעשות
כלי מסייע בויכוח שעל אף הכל לא
עליהן הוא טוב. אכן בשום פנים לא
אהיה אומר כי דברים אלה נעשים רק
מדעת ובכוונה תחילה, אבל התוצאה
גלויה לעין. כל דבר התקפה על עמדתה
של מפ"ם, ולו גם יהיה מובע בלשון
הנמרצת ביותר, אינו נראה לנוכח כל
אלה אלא כהתגוננות וכמחאה על הסי'
לוקי.

הובה זו של התגוננות ומחאה חלה
גם — ואולי בעיקר — על כל מה נג'
די המשאומתן הישיר ומתנגדי השר'
לומים.

נתן א.